

Emu-lze pod drobnohledy?

Na polici si zase povídají opalovací krémy. Jsem úplně neroztíratelný, postěžovala si tuba, až se její hlas odrazil od zrcadla, lidi si strašně vymejšlejš, co kdy jak použijou. - To je dobrý, pootočí vedle stojící krém uzávěrem. Pročpak? - No jednou si Vás stejně rozetřou, až vyjde to jejich nebezpečný sluníčko a oni se budou bát o svoje soukromí.

Neříkejte, špitne nato tuba s velkou osmatčicítkou.

Věřte mi, pronese rozechvěkým hlasem zimní emulze na zralou pleť.

Takhle krémama, to se lidi namažou, až moc, ale aby taky věděli, jak si chránit svoji duši... - Ne, to nikdy pořádně nevěděli. Zrovna jsem slyšela o případu, kdy stará paní nadiktovala po telefonu rodný číslo s číslem účtu a přesnou adresou. Byla strašně nešťastná, když pak platila ty dluhy. - Chápete to? Mně to přijde úplně nesmyslný. A to se jinak chráněj vším možným. Ani sluníčko je nesmí polechtat. - Mně to povídejte! Na těch lidskejch tvářích, co já se nanosím.. a někdy se dostanu i k internetu! To byste koukal, co se tam děje za věci, emulzi se dere krém do obličeje a hlas se zbytnuje, fišujou tam nějaký rybáři a lidi jim klidně daj svoje data, a pak se divěj, co se jim všechno stane... Radši nainstalovat dva antiviry než si dát pozor, na co klikaj...

Nejslabší článek sítě je vždycky ten před LCD, používá opalovací krém cizí slova a libuje si, no ale to je jejich věc.

Jak Vy to vůbec vidíte s ochranou soukromí? Butelka zašroubovala závit až do cvaknutí. Je těžký říct, kde to začíná a končí. To je jasný – ťukne tubou krém o sklo v koupelnové polici. Co je jasný? - Že to nejde jen tak říct. Někdo by třeba nerad, kdyby si k němu přisedli v autobuse. Strašně se tomu bráněj. A někdo zase nesnese, když mu někdo čte přes rameno.

Emulze chvíli mlčí a roztáčí uvnitř vírek ochranných chemických látek: Asi by bylo nejlepší, kdyby žili o samotě. - Kdo, jako lidi?

Krém se z toho málem rozšroubuje. To ne, vždyť oni jsou nakonec rádi ve společnosti! - Tak na co si pořád stěžujou, když chtěj a nechtěj? - Asi je to daný nejvíc důvěrou... když věříte té správné osobně, budete na každé tváři spokojeně rozetřená... a jinde Vás rozmažou a vůbec se s Váma nemažou a připadáte si jako kus masa. A prohlížejte si Vaše složení lupou a vůbec nevěřejte tomu, jak se tváříte a jakou máte barvu. Pak jako když Vám něco berou, něco osobního...

Mluvíte nějak filozoficky, šeptne emulze vedle krému a mrkne na sebe do zrcadla naproti. Myslíte, že si mě neměli tak prohlížet? Myslíte, že to není normální? - Krém se zachvěje: Jak kdy. Ne vždycky se musíte nechat podrobit drobnohledu hledačů chyb. Přece nejste jen tak něco, jste zdravá a sebevědomá emulze! Kolik případů tady už bylo, že se normální sprchový gel zhroutl pocitem méněcennosti a musí chodit k Dusche-psychologovi. Jenže stejný je to i mezi lidma. - Pane jo, Vy jste velmi vzdělaný krém... vydechla kulatá butelka na zimní období. Jen aby se taky lidi dokázali chránit, přidá si krém, jen aby pořád nespolehali na úřady a instituce; no vždyť i v normálním rozhovoru vždycky vědí, jak daleko stát, aby to druhým nebylo nepříjemné, pečlivě volí téma a intonaci hlasu. A pak se ocitnou v tramvaji a šahaj na sebe nebo každému pošlou po e-mailu osobní data. Co s nima potom?

Ještěže jsem jenom emulze, uklidnila se polička v koupelně. A pak někdo rozsvítil, zívla a automaticky sáhl po své kosmetice. Celá společnost ztichla.